

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uoou.cz, www.uoou.cz

Čj. OPS-3218/12-15

Praha 1. července 2013

Soudní dvůr Evropské unie
Kancelář
L-2952 Lucemburk

Vyjádření Úřadu pro ochranu osobních údajů k předběžné otázce ve věci C-212/13, Ryneš

- [1] Úřad pro ochranu osobních údajů na základě výzvy Soudního dvora Evropské unie poskytuje ve věci žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce C-212/13, předložené Nejvyšším správním soudem (Česká republika), následující vyjádření. Předmětem posouzení Soudním dvorem Evropské unie je to, zda lze provozování kamerového systému umístěného na rodinném domě za účelem ochrany majetku, zdraví a života majitelů domu podřadit pod zpracování osobních údajů prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES, třebaže takový systém zabírá též veřejné prostranství.
- [2] Úřad pro ochranu osobních údajů konstatuje, že v daném případě nelze článek 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES aplikovat a to z následujících důvodů.
- [3] Úřad pro ochranu osobních údajů se domnívá, že by vyloučení dopadu směrnice 95/46/ES na případ uvedený v položené předběžné otázce nevedlo k naplnění cíle směrnice 95/46/ES vyjádřenému v čl. 1 odst. 1, dle kterého členské státy zajišťují v souladu s touto směrnicí ochranu základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, a který je rozveden v bodě 10 odůvodnění směrnice 95/46/ES. Pokud by se směrnice 95/46/ES na základě svého čl. 3 odst. 2 nevztahovala na případ předložený předkládajícím soudem (tj. na kameru na rodinném domě zabírající veřejný prostor), vyplývalo by z toho, že členské státy by nemusely fyzickým osobám zajišťovat vysokou míru ochrany soukromí a s tím související práva garantovaná jim směrnicí 95/46/ES. Mezi tato práva vedle samotného požadavku na zákonnost zpracování osobních údajů patří také právo na informace o zpracování osobních údajů (čl. 10 směrnice 95/46/ES), právo na přístup k osobním údajům (čl. 12 směrnice 95/46/ES) a právo na námitku (čl. 14 směrnice 95/46/ES). Není tedy rozumné předpokládat, že cílem směrnice 95/46/ES je stav, kdy na jedné ulici bude docházet k totožným zpracováním, z nichž některá budou této směrnicí (resp. právní úpravě ochrany osobních údajů v daném členském státě) podléhat, a jiná nikoliv.
- [4] Úřad pro ochranu osobních údajů dále konstatuje, že ani skutková situace, která je předmětem předběžné otázky, nemůže být svou povahou posuzována jako zpracování osobních údajů prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností. V daném případě je dle názoru Úřadu pro ochranu osobních údajů naplněna pouze první podmínka podle čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES, tedy že zpracování provádí fyzická osoba.

- [5] Samotné zpracování osobních údajů, které spočívá ve shromažďování a uchování osobních údajů neurčitého a neomezeného okruhu fyzických osob, které se vyskytly před rodinným domem pana Ryneše, není výlučně osobní či domácí činností. Z bodu 12 odůvodnění směrnice 95/46/ES vyplývá, že výlučně osobní či domácí činnost je např. korespondence nebo vedení adresáře. Úřad pro ochranu osobních údajů je tedy toho názoru, že v případě činností výlučně osobní (či domácí) povahy by měla existovat reálná, a současně také úzká, vazba mezi správcem (fyzickou osobou) a subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou tímto správcem k výlučně osobní činnosti zpracovávány. Tyto podmínky nepochybně naplňuje právě zmíněná osobní korespondence, vedení adresáře, rodinné fotoalbum, apod. Jakákoliv vazba (natož úzká) ovšem v případě kamery namířené na veřejné prostranství, případně vstup do sousedního domu, ovšem schází, neboť dochází ke zpracování osobních údajů každého, kdo před rodinným domem pana Ryneše projde nebo dokonce projít musí.
- [6] Významnou okolností položené otázky je také to, že posuzované zpracování osobních údajů nepochybně představuje zásah do soukromého života sledovaných osob na veřejné ulici. Lze odkázat na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva, dle kterých je zásahem do soukromého života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod uchovávání či použití záznamu z monitorování (P.G. a J.H. proti Spojenému království, rozsudek ze dne 25. září 2001, č. 44787/98, § 57). Ačkoliv Evropský soud pro lidská práva uvádí, že ve veřejných prostorech rozumné očekávání soukromí zpravidla nebývá, nelze přehlédnout, že pan Ryneš sledoval nejen veřejnou ulici, ale také vchod do cizího obydlí. Úřad pro ochranu osobních údajů se proto domnívá, že další okolností, dle které je třeba posuzovat, zda konkrétní zpracování osobních údajů lze podřadit pod čl. 2 odst. 3 směrnice 95/46/ES, je míra zásahu do soukromí. Z příkladů uvedených v bodě 12 odůvodnění směrnice 95/46/ES je zřejmé, že výjimka pro výlučně osobní či domácí činnost je spojena s minimálním zásahem do soukromí třetích osob. V posuzovaném případě je proto dle Úřadu pro ochranu osobních údajů existence zásahu do soukromého života prostřednictvím kamerového systému na rodinném domě jeho majitele zaznamenávajícího veřejnou ulici dostatečná k tomu, aby bylo nezbytné takové zpracování osobních údajů podřadit vždy pod právní úpravu ochrany osobních údajů daného členského státu a směrnici 95/46/ES. Je zřejmé, že nebylo úmyslem evropského zákonodárce vyloučit ochranu soukromí poskytovanou směrnicí 95/46/ES v případech, které potenciální vážný zásah do soukromí představují nebo představovat mohou. Samotné podřazení zpracování pod právní režim upravený směrnicí 95/46/ES přitom nijak nesouvisí s otázkou posouzení samotné zákonnosti zpracování osobních údajů.
- [7] Ani samotný účel zpracování, tedy ochrana majetku, zdraví a života majitelů domu, nemůže sám o sobě vést k závěru, že se jedná o výlučně osobní či domácí činnost. Za tímto účelem je ostatně provozována naprostá většina kamerových systémů. Současně je Úřad pro ochranu osobních údajů toho názoru, že pokud zpracovává osobní údaje fyzická osoba, lze vždy ve stanoveném účelu vysledovat určitý vztah k její osobní či domácí činnosti (např. i voyeurství bude především otázkou osobní potřeby konkrétní fyzické osoby, byť s jiným dopadem do soukromí). Z tohoto hlediska se proto Úřad pro ochranu osobních údajů domnívá, že samotný účel zpracování osobních údajů nemůže být jediným kritériem, podle kterého by bylo možné zpracování podřadit pod čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES, ale rozhodná kritéria je třeba hledat ve spojení účelu, vztahu správce k subjektům údajů v samotných zpracovávaných osobních údajích (zejména jejich rozsahu a kategorii subjektů údajů).
- [8] Úřad pro ochranu osobních údajů dále zastává názor, že zpracování osobních údajů prostřednictvím záznamu z kamerového systému zabírajícího veřejné prostranství nelze považovat za výlučně domácí či osobní činnost. Z hlediska míry zásahu do soukromí subjektů údajů (tedy osob, které se po veřejném prostranství pohybují) není rozdíl mezi

tím, zda kamerový systém provozuje právnická nebo fyzická osoba. Úřad pro ochranu osobních údajů proto nevidí rozdíl mezi kamerou na rodinném domě a provozovně podnikatele, které se budou hypoteticky nacházet ve stejné ulici, neboť budou provozovány za stejným účelem, budou shromažďovat shodný rozsah osobních údajů prakticky totožné skupiny osob a povedou k totožnému zásahu do soukromí. Za takové situace není důvod, aby se směrnice 95/46/ES vztahovala pouze na jeden z těchto subjektů (správců). Takový přístup by mohl být také chápán jako nedůvodně diskriminační vůči právnickým osobám nebo podnikatelům (fyzickým osobám), na které by se bez relevantního důvodu vztahovala jiná, přísnější, pravidla při ochraně jejich majetku.

- [9] Úřad pro ochranu osobních údajů na základě výše uvedených argumentů shrnuje, že provozování kamerového systému za účelem ochrany majetku, zdraví a života pana Ryneše a jeho rodiny v konkrétním případě (kamera zabírala veřejné prostranství a sousední dům) nelze podřadit pod čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES, neboť takové zpracování musí vždy podléhat směrnici 95/46/ES a proto zde není prostor pro samostatné rozhodnutí členského státu. Současně poté z § 3 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, nevyplývá, že by zákonodárce České republiky měl v úmyslu výjimku pro osobní nebo domácí činnost vymezit jinak, než jak je tomu v čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES, tedy, že by využil v mezích této směrnice svého uvážení při její transpozici. Shora uvedený závěr je také plně v souladu s cílem směrnice 95/46/ES, vyjádřeným v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 24. listopadu 2011, ASNEF, spojené věci C-468/10 a C-469/10, (dosud neuveřejněný ve sbírce rozhodnutí), kde Soudní dvůr Evropské unie konstatoval, že *„je třeba připomenout, že cílem směrnice 95/46, jak vyplývá zejména z jejího osmého bodu odůvodnění, je dosáhnout ve všech členských státech rovnocenné úrovně ochrany práv a svobod osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Její desátý bod odůvodnění doplňuje, že sblížení vnitrostátních právních předpisů použitelných v dané oblasti nesmí vést k oslabení ochrany, kterou zajišťují, ale musí mít naopak za cíl zajištění vysoké úrovně ochrany v Unii“* (bod 28). Vysoké úrovně ochrany základních práv (práva na soukromí) lze dosáhnout dle názoru Úřadu pro ochranu osobních údajů pouze tehdy, pokud bude zpracování osobních údajů fyzických osob ve veřejném prostoru podléhat právní regulaci ochrany osobních údajů i v případě kamer umístěných na rodinných domech, a fyzické osoby (subjekty údajů) nebudou odkázány pouze na ochranu osobnostních práv podle občanského práva, které nezaručuje řadu práv zakotvených ve směrnice 95/46/ES.
- [10] S ohledem na výše uvedené Úřad pro ochranu osobních údajů Soudnímu dvoru Evropské unie navrhuje, aby na položenou předběžnou otázku odpověděl tak, že provozování kamerového systému umístěného na rodinném domě za účelem ochrany majetku, zdraví a života majitelů domu, pokud tento systém zabírá též veřejné prostranství, nespadá pod zpracování osobních údajů prováděné fyzickou osobou pro výkon výlučně osobních či domácích činností ve smyslu čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES.

Úřad pro ochranu osobních údajů
RNDr. Igor Němec, předseda Úřadu